

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 106/26

Λουξεμβούργο, 16 Ιουλίου 2026

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-196/24 | [Aucrinde] ¹

Δικαστήριο κράτους μέλους δεν μπορεί να αρνηθεί να εκτελέσει παραγγελία διεξαγωγής αποδείξεων η οποία διαβιβάσθηκε από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους και αφορά την εκταφή της σορού φερόμενου γονέα, προκειμένου να διαπιστωθεί γονική σχέση, για τον λόγο και μόνον ότι το εθνικό ουσιαστικό δίκαιό του την απαγορεύει

Στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς που ανέκυψε στην Ιταλία με αντικείμενο τη διαπίστωση γονικής σχέσης, ιταλικό δικαστήριο ζήτησε από γαλλικό δικαστήριο να πραγματοποιηθεί εκταφή της σορού του φερόμενου πατέρα του ενάγοντος, προκειμένου να διενεργηθεί μετά θάνατον γενετική πραγματογνωμοσύνη. Το Δικαστήριο κρίνει ότι ο κανονισμός της Ένωσης για τη διασυνοριακή διεξαγωγή αποδείξεων ² δεν επιτρέπει στο γαλλικό δικαστήριο να αρνηθεί την εκτέλεση της εν λόγω παραγγελίας με την αιτιολογία ότι το εθνικό ουσιαστικό δίκαιό του απαγορεύει μετά θάνατον γενετική ταυτοποίηση στο πλαίσιο αστικής διαφοράς, εκτός εάν ο θανών είχε παράσχει, όσο ζούσε, τη ρητή συγκατάθεση του. Οι λόγοι άρνησης της εκτέλεσης που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό απαριθμούνται εξαντλητικώς. Εφόσον οι λόγοι αυτοί δεν περιλαμβάνουν την ύπαρξη εθνικού ουσιαστικού κανόνα τέτοιου είδους, δεν μπορεί εν προκειμένω να γίνει επίκληση της απαγόρευσης που προβλέπει το γαλλικό δίκαιο προκειμένου να μην εκτελεσθεί η ζητούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Φυσικό πρόσωπο άσκησε αγωγή ενώπιον των ιταλικών δικαστηρίων προκειμένου να αναγνωριστεί η γονική σχέση του με τον φερόμενο πατέρα του, του οποίου η σορός έχει ταφεί στη Γαλλία. Προκειμένου να πραγματοποιηθεί μετά θάνατον γενετική πραγματογνωμοσύνη, το ιταλικό δικαστήριο ζήτησε από το αρμόδιο γαλλικό δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού για τη διασυνοριακή διεξαγωγή αποδείξεων, να πραγματοποιηθεί εκταφή της σορού του φερόμενου πατέρα και να ληφθεί δείγμα DNA.

Εντούτοις, το γαλλικό δίκαιο απαγορεύει την εν λόγω μετά θάνατον γενετική ταυτοποίηση στο πλαίσιο δίκης για τη διαπίστωση γονικής σχέσης, εκτός εάν ο θανών είχε παράσχει, όσο ζούσε, ρητή συγκατάθεση. Το γαλλικό δικαστήριο ερωτά το Δικαστήριο κατά πόσον ο εν λόγω εθνικός ουσιαστικός κανόνας μπορεί να δικαιολογήσει την άρνηση εκτέλεσης της ζητούμενης διεξαγωγής αποδείξεων.

Το Δικαστήριο απαντά ότι ο κανονισμός για τη διασυνοριακή διεξαγωγή αποδείξεων δεν επιτρέπει σε δικαστήριο εκτέλεσεως να αρνηθεί να εκτελέσει παραγγελία διεξαγωγής αποδείξεων για τη συλλογή αποδεικτικού στοιχείου που συνίσταται στη λήψη γενετικού δείγματος μετά την εκταφή της σορού του φερόμενου γονέα, με την αιτιολογία ότι κανόνας του εθνικού ουσιαστικού δικαίου απαγορεύει τη συλλογή τέτοιου αποδεικτικού στοιχείου.

Ο εν λόγω κανονισμός περιορίζεται αυστηρά στις δικονομικές πτυχές της διεξαγωγής αποδείξεων σε δικαστικές διαδικασίες με διασυνοριακές επιπτώσεις. Η απόφαση για παραγγελία διεξαγωγής αποδείξεων εναπόκειται ειδικότερα στο δικαστήριο το οποίο έχει επιληφθεί αστικής ή εμπορικής διαφοράς, ενώ το δικαστήριο εκτέλεσεως είναι αρμόδιο για την εκτέλεση της εν λόγω παραγγελίας σύμφωνα με τους δικονομικούς κανόνες του κράτους μέλους στο οποίο υπάγεται.

Επιπλέον, οι λόγοι άρνησης της εκτέλεσης παραγγελίας για διεξαγωγή αποδείξεων απαριθμούνται εξαντλητικώς στον κανονισμό και πρέπει να ερμηνεύονται στενά. **Επομένως, δικαστήριο εκτέλεσεως δεν μπορεί να επικαλεστεί**

κανόνα του εθνικού ουσιαστικού του δικαίου, συμπεριλαμβανομένου κανόνα που στηρίζεται σε θεμελιώδεις αρχές της έννομης τάξης του, για να αρνηθεί την εκτέλεση παραγγελίας για διεξαγωγή αποδείξεων.

Τέλος, εναπόκειται αποκλειστικώς στο αιτούν κατά τον κανονισμό 2020/1783 δικαστήριο να εξακριβώσει αν η διεξαγωγή αποδείξεων που παραγγέλλει στο πλαίσιο εκκρεμούς ενώπιόν του ένδικης διαδικασίας είναι σύμφωνη προς τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

Εν προκειμένω, όσον αφορά τους προβληματισμούς του γαλλικού δικαστηρίου σχετικά με τον σεβασμό του δικαιώματος στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια που κατοχυρώνεται στο άρθρο 1 του Χάρτη, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι, κατά τη στάθμιση των αντικρουόμενων συμφερόντων στην υπό κρίση υπόθεση, το ιταλικό δικαστήριο δεν έλαβε δεόντως υπόψη το δικαίωμα αυτό. Επιπροσθέτως, δεν μπορεί να εντοπιστεί, εν προκειμένω, κανένας συστημικός κίνδυνος προσβολής θεμελιωδών δικαιωμάτων ενώπιον των ιταλικών δικαστηρίων. Ως εκ τούτου, δεν δικαιολογείται να έχει το γαλλικό δικαστήριο τη δυνατότητα να ελέγξει εάν το ιταλικό δικαστήριο σεβάστηκε πράγματι τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται στον Χάρτη, προκειμένου να παρεκκλίνει από την αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης και να αρνηθεί, στηριζόμενο στη βάση αυτή, να εκτελέσει τη ζητούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία προδικαστικής παραπομπής παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά, λαμβάνοντας υπόψη την προδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου. Η προδικαστική αυτή απόφαση δεσμεύει κάθε άλλο εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψη](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎ (+352) 4303 3355.

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106.

Ακολουθήστε μας!

¹ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

² [Κανονισμός \(ΕΕ\) 2020/1783](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2020, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (διεξαγωγή αποδείξεων).